

de, har man mere ud af det, end hvis man er på passiv overførsel. Ellers låser vi jo mennesker fast uden for arbejdsmarkedet, for de har i hvert fald ikke nogen økonomisk tilskyndelse til at tage et job, hvis de ingen som helst ting har ud af det. For mig er det sund fornuft og aktiv social- og beskæftigelsespolitik at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen som medspørger.

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at hvis statsministeren prøver at se på, hvad man får udbetalt, når man er på den reducerede kontanthjælp, så er 500-1000 kr. om måneden faktisk mange penge. Så det økonomiske incitament er der.

Kl. 13.20

Men statsministeren er jo allerede – og det er lidt tidligt – begyndt ikke at svare på spørgsmålene. Nu bruger han mere energi på at fortælle, hvad han tror, Enhedslisten mener, end at svare på de spørgsmål, der bliver stillet.

Er det ikke rigtigt – det må statsministeren vel erkende – at når kontanthjælpen bliver sat ned, bliver de pågældende mennesker fattigere, og så bliver der skabt større ulighed i samfundet? Og statsministeren må vel også erkende, at der ikke foreligger anelse af dokumentation for, at der skulle være kommet flere i arbejde på grund af kontanthjælpsløftet.

Det kan godt være, at SFI's undersøgelse ikke er fyldestgørende, og at man kunne lave andre, der var bedre. Men kendsgerningerne er, at vi har dokumentation for nogle af vore synspunkter, men at statsministeren ingen dokumentation har for de påstande, han kommer med.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Per Clausen kan da have ret i, at det kan være fornuftigt at se på konkrete tal, så lad mig tage et konkret eksempel – et helt konkret eksempel.

Lad os tage en familie, hvor begge ægtefæller er på arbejdsmarkedets mindsteløn. Familien har to børn i institution og en månedlig boligudgift på 4.300 kr. En sådan familie har et disponibelt beløb på 13.800 kr. efter bolig- og daginstitutionsudgifter, og hvis vi sammenligner det med et ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp, men i øvrigt lever under nøjagtig de samme forudsætninger, har en sådan familie 13.400 kr. om

måneden til rådighed. Det vil sige, at for den første familie er der kun 400 kr. om måneden i gevinst ved at være i arbejde, og det kan da ikke være rimeligt. Det er derfor, vi har lavet et loft, som i dette konkrete eksempel betyder, at der er en gevinst på 1.700 kr. ved at gå i arbejde, og det er efter min mening ikke at skabe fattigdom. Det er udtryk for en aktiv socialpolitik, der giver et incitament til at tage et job.

Per Clausen (EL):

Vi nærmer os måske alligevel kernen i regeringens politik, for det, statsministeren siger nu, er jo, at den måde, man får folk i arbejde på, er ved at nedsætte de sociale ydelser. Det er det, statsministeren siger.

Jeg vil godt have bekræftet, om det er regeringens politik, for så er det jo regeringens politik at ønske øget ulighed, ganske vist med det smukke formål at få folk i arbejde. Men forudsætningen for, at folk kan få arbejde, er jo ikke bare, at man bliver så fattig, når man er på kontanthjælp, at man kæmper desperat for at få et arbejde, men også at der er et arbejde at få.

Jeg synes sådan set, at statsministeren nu bekræfter, at det ikke alene er en konsekvens af regeringens politik, men at det er formålet med regeringens politik at skabe større social ulighed, og at man derfor nedsætter ydelserne til de folk, der er på kontanthjælp.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror egentlig, at hr. Per Clausen selv er klar over, at det, han siger, er forkert. Det er jo netop ikke regeringens politik generelt at nedsætte overførselsydelse, jeg har tværtimod flere gange erklæret, at det gør vi ikke, og det vil vi ikke.

Men jeg har samtidig sagt, at når der er nogle hjørner i vores system, hvor man kan påvise, at det ikke kan betale sig at arbejde, har vi, vil jeg sige, næsten en pligt til at sørge for, at det altid kan betale sig at arbejde, for hvad er virkningen af, at det ikke kan betale sig at arbejde? Det er jo, at mennesker faktisk låses fast i årevis uden for arbejdsmarkedet, så de kommer længere og længere væk fra aktiv beskæftigelse og dybere og dybere ind i passiv overførsel. Det er et menneskeligt tab, det er et økonomisk tab, og derfor er det aktiv, progressiv social- og beskæftigelsespolitik at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde, samtidig med at vi sørger for ordentlige og anstændige ydelser til dem, der har hjælp behov.